

naš oratar trdo občuti, le škoda, da se v naših pokrajinah živinozdravniku ne obeta nikaka bodočnost. Le Koroška in Štajerska delata v tem oziru malo izjemo. V prvi so razpisali pred nekaj tedni med drugimi mesti tudi ono v Ziljski Bistrici, Železni kaplji in Pliberku s plačo 500 gld, in z doneski posameznih občin. Ker slovenščine zmožnega prosilca, kateri jedini bi mogel izhajati med slovenskim ljudstvom, ni bilo, ostali sta prvi dve nezasedeni. Omenjati mi je, da vpeljejo Korošci takoj z bodočim letom deželno živinsko zavarovalnico po vzgledu nižjeavstrijske, zatorej ni izključeno, da bi našel živinozdravnik, ki bi se razumel z ondotnim ljudstvom hvalen delokrog.

Na slovenskem Štajerskem se je razpisalo tekoče leto dvoje državnih in sedmerj deželnih služb, toda med vsemi kompetentij smo našli samega celega Slovenca in spopolniti so se morala z jedino izjemo s prosilci, nevesčimi slovenščine. Dasi tudi na Štajerskem niso razmere za živinozdravnika ugodne, vendar najde tukaj vsaj pri deželnem odboru nekaj zaslonbe.

Obeta se, da se deželnim živinozdravnikom plača izboljša in se jim preskrbi za primernejše plačan posel.

Nekateri optimisti so že sanjali, da so se na Kranjskem vremena živinozdravnikom zjasnila, pa so se bridko ušteli, kar najboljšo svedoči izjava c. kr. deželnega živinozdravnika v živinozdravniškem glasilu. Sicer pa se tudi ne štejejo kompetentnim o tem razmotrivati, in reklo bi se sove poditi v Atene, ako bi kolegu odsvetovali na Kranjskem poskusiti srečo, ker se to na merodavnejšem mestu že itak zgodi.

Na Primorskem tudi tožijo, da ni dobiti slovenščine in hrvaščine zmožnih živinozdravnikov. Nameščajo se Italijani, s katerimi se narod ne razume. No pa vsaj se je izrazil ugleden naš „rodoljub“, da ne trebamo živinozdravnikov poliglotov, ker živalski jezik je celo blaznim umljiv.

Prestaja nam še slovanski jug, ki je postal marsikateremu našemu izobražencu druga domovina. Lepemu številu naših uglednih živinozdravnikov je dala kruha, Hrvaška, Dalmacija in Bosna. Najmlajši naraščaj teži še dalje, v Srbijo in Bulgarijo, kar popolnoma odobravamo.

Dasi so razmere za živinozdravnika osobito na slovenski zemlji skrajno neugodne, da po nekd neznosne, vendar bi svetovali mlademu naraščaju nekoliko potrpi ljenja, vsaj so vajeni pomanjkanja, zaničevanja in slabega ravnanja. Mogoče se vendarle kdaj spomnijo merodavni faktorji, da si niso veliko koristili s tem, da so gotovemu stanu nalagali najtežja bremena in največjo odgovornost in mu ob enem zanikali pravico do skromnega obstanka. Jedno nas včasih nekoliko navdaja z zadoščenjem: o zadnjih letih se ni oglasil niti eden Slovenec za živinozdravniške študije. Naše svarilo ni ostalo glas vpijočega v puščavi, in to je tudi tukaj.

Novice.

— **Osebne vesti.** Sodni pristav v Ajdovščini g. M. Fabijan je imenovan okr. sodnikom v Kobaridu, sodni pristav v Tolminu g. Henrik Lašič pa je premeščen v Ajdovščino. Konceptnim praktikantom extra statum pri mestnem magistratu ljubljanskem je imenovan g. Miljutin Zarnik. — Ministrski podtajnik g. dr. Fran Heinz je imenovan ministrskim tajnikom. Začasni profesor v Kopru g. Josip Žilih je imenovan definitivnim. — Sodni pristav v Slovenski Bistrici g. Ludovik Wenedikter je imenovan sodnim tajnikom pri okrožnem sodišču v Mariboru. Sodni pristav v Laškem trgu g. Hubert Wagner je imenovan okrajnim sodnikom v Šmarju pri Jelšah okrajni sodnik v Šmarju pri Jelšah dr. Junij Krištof je premeščen v Železno Kapljo.

— **Cerkvene vesti** Premeščeni so č. g. Josip Vrankar, kaplan v Kranjski gori, v Št. Vid pri Zatični, č. g. Jernej Bernard, kaplan v Sv. Križu pri Litiji, v Trebnje, č. g. Janez Jane, kaplan na Dolih, k Sv. Križu pri Litiji, č. g. Janez Godec pa je nameščen kot kapelan v Kranjski gori.

— **Iz dež. šolskega sveta.** Definitivni učitelj in vodja jednorazrednice v Češnjici g. Fr. Delcott je premeščen na jednorazrednico v Okrožnem brdu Jednorazrednica v Radečah na Gorenjskem se razširi v dvorazrednico.

— **Častnim meščanom** je bilo v škofjeloškem občinskem svetu soglasno izvoljen župan gosp. Valentin Sušnik.

— **Orožniki** so zadnje dni dobili nova pokrivala. Namesto klobukov nosijo sedaj „pickelhavbe“. Vse po pruskem vzgledu — to je avstrijska parola.

— **Blagoslovljenje novega gimnazijskega poslopja** v Ljubljani se je vršilo v soboto opoldne prav slovesno. Poslopje je blagoslovil g. knezoškof dr. Jeglič.

— **Bela zastava** je vihrala od 1. do 7. t. m. raz poslopja okrajnega sodišča v Litiji v znamenje, da so ječe prazne.

— **V vlaku** povila je te dni na ljubljanskem kolo-dvoru neka ženica.

— **Javno transparentno uro** dobi v kratkem stolpič na ljubljanski mestni hiši.

— **Obsodba celjske policije** Razprava proti hišnemu posestaiku g. Žimnjaku v Celju, katera se je vršila na tožbo celjske policije, je imela za poslednjo nepovoljen izvir. Izprijanje orožnikov je namreč dokazalo resničnost njegove trditve, da so celjski nemški izgretniki razsajali pred njegovo hišo pod asistenco policije in je bil gospod Žimnjak radi te dolžitve oproščen.

— **Šolo** so zaprli v Litiji, ker se je v nadučiteljivi rodbini pojavila difteritika.

— **Ljubljanski občinski svet** je v zadnji seji sklenil najeti pri mestni posojilnici za sedaj 450000. gld. po 4.4%. Ta svota se porabi tako le: za mestni dom 120.000 gld., za novo ubožnico 20000 gld., za ljudsko kopel 20000 gld., za deklško osemrazrednico pri Sv. Jakobu 60.000 gld. in za razširjanje elektrarne 200000 gld.

— **Ivan Perdan** †. Pogreb pokojnega predsednika trgovske in obrtniške zbornice Ivana Perdana je pokazal, kako spoštovan je bil pokojnik v vseh narodnih krogih. Truplo je pred hišo blagoslovil gospod knezoškof, pogreb pa je ob obilno azistenci vodil šentpeterski župnik g. Malenšek. Pel je pri hiši in v cerkvi „Slov. trgovsko pevsko društvo“. na grobu pa pevsko društvo „Slavec“. Med drugimi so pokojniku izkazali

zadnjo čast dež. predsednik baron Hein, dež. glavar pl. Detela, župan Hribar, generala Hechsmann in Frank, dež. odbornik ces. svet Murnik in mnogo drugih zastopnikov javnih uradov in korporacij.

— **Umrli** je v Montrensu v Švici grof Apraxin, oče gospe baronovke Heinove.

— **Na graškem vseučilišču** so te dni slovesno otvorili nova poslopja medicinske fakultete. Slovanski visokošolci so odklonili udeležbo. Pri slavnosti se je ostentativno povdarjal nemški značaj graške univerze.

— **Inštalacija.** V soboto dne 9. t. m. je bil novi stolni prošt v Celovcu gospod Lambert Einspieler slovesno instaliran.

— **Dopolnilna deželnozborska volitev na Goriškem** na mesto grofa Alfreda Coroninija se bo vršila dne 3. januarja 1900.

— **Graško vseučilišče nazaduje.** Število dijakov se zmanjšuje. Vzrok temu je, ker se graški profesorji bolj bavijo s politiko nego pa z znanostjo. Slovanski dijaki pa tudi radi tega rajši pohajajo druga vseučilišča, ker na graškem vseučilišču vlada nasproti Slovanom velika nestrpnost nemških profesorjev in dijakov. Ko je bil zadnjič Slovenec dr. Geršak proglašen doktorjem prava, pozdravili so ga tovariši s krepkim „živio“. Ta nedolžni „živio“ pa je nemške dijake tako razburil, da so jih na ulici hoteli nabiti. Seveda se Slovenci niso dali pretepati, a vendar se kaže tukaj velikanska robotost.

— **Benjamin Ipavic** odlični slovenski skladatelj, je praznoval minoli petek svojo 70 letnico. Na mnogaja leta

— **Izpred ljubljanskega porotnega sodišča** Dne 6. t. m. sta bila obsojena 25letni tesarski pomočnik Ivan Petkoš iz Rečice in 30 letni čevljar Miha Dobravec iz Zaspaske radi hudodelstva uboja, prvi na 5 let, drugi pa 5½ leta težke ječe. — Isti dan sta bila obsojena krojaški vajenec iz Kranja Anton Tomšič radi tatvine na 5 let težke ječe, in 43 let stari delavec Jurij Bergant iz Dvorij na 18 mesecev težke ječe. — Dne 8. t. m. bi se bili morali vršiti obravnavi Koblar-Malovrh in Gabršček-Medvešek. V obeh slučajih se je dosegla poravnava. — Dne 11. t. m. je stal pred porotniki 38 letni A. Ažbe, posestnik iz Dolenčic, obtožen, da je v noči od dne 5. na dan 6. novembra ubil svojo lastno ženo. Ažbe se ni razumel s svojo ženo. Slednja je popivala, Ažbe pa jo je pretepal. In pri nekem takem pretepu je dobila žena take poškodbe, da je vsled njih umrla. Ažbe je bil obsojen na šest let težke ječe.

— **Na smrt obsojen** V Trstu se je te dni vršila razprava proti 17letnemu kovaču Antonu Mikuliču iz Gradišča okraj Podgrad, zaradi izvršenega in poskušene uboja. Obtožba temelji na sledečem: Dne 8. novembra t. l. je kmet, Miha Šegulin pil z obtožencem v neki žganjariji v Gradišču; poslednji se mu je ponudil, da ga spremi na dom. Mej vožnjo se je zvrnil voz in konji so zbežali z prednjim delom voza. Ko je Šegulin našel zopet konje in posamezne dele svojega voza, se je spomnil, da ima Mikulič njegovo svetiljko ter je šel z Štefanom Kocijančičem na Mikulačev dom, da isto zahteva od njega. Mikulič se baš vračal iz vasi. Ko je zagledal došleca, ja začel metati proti njima veliko kamenje, ne da bi katerega zadel. Kocijančič je zbežal, po Šegulinu pa je udrihal s sekuro, katero je imel pri sebi, toliko časa, da ga je ubil. Mikulič se je branil s trditvijo, da je bil vprašanega večera pijan do nezavednosti. Priče tega niso potrdile. Porotniki so vprašanje o izvršenem umoru potrdili soglasno, drugo vprašanje, o poskušnem umoru glede Kocijančiča, za katerim je tudi tekkel s sekuro v roki, pa so potrdili z 9 glasovi proti

3. Na podlagi tega verdikta je sodišče obsodilo Mikuliča na smrt na vislicah.

— **Srečni Maribor.** Torej izpolnile so se želje mariborskih prusjakov. Dne 6. t. m. je za Maribor zgodovinskega pomena. Občinski svet je namreč sklenil tega dne v polnoštevno obiskani seji, da je prekrstiti vzhodni del ulice „Bürgerstrasse“ v „Bismarckstrasse“. Viša oblast seveda ne bo imela ničesar proti temu — patrijotičnemu činu. — Zanimivo bi bilo izvedeti, kako bi govorila naša vlada o slučaju, da bi na pr mestnemu svetu ljubljanskem prišlo na um, imenovati kako ulico po katerem si bodi — ruskem velikanu!? Treba poskusiti

— **Ljudsko štetje.** Glede ljudskega štetja, ki se bo vršilo koncem prihodnjega leta, začeli so se tudi štirski Slovenci gibati. Na pojitičnem shodu v Konjicah je govornik g. Rožman ožigosal krivično štetje po „občevalnem jeziku“ ter stavil resolucijo, da se naj zakon o ljudskem štetju z l. 1889 premeni tako, da bodo šteti po narodnosti, a ne po občevalnem jeziku. Ta resolucija je bila jednoglasno sprejeta. Prav tako, da se Slovenci na periferiji gibljejo, ko treba občuvati sveto narodno dedščino.

— **Železniški tovarni listi** Od 1. januarja 1900 naprej se uvedejo novi železniški tovarni listi. Stari tovarni listi se pa lahko zamenjajo z novimi in sicer brezplačno do 31. marca 1900. To pa le tedaj, ako niso popisani in niso še preskrbljeni s privatnimi pečati. Ako so pa popisani in na njih pritisnjeni privatni pečati, in se niso širili za prevoz blaga, potem je treba plačati pri zamenjavi za vsaki novi tovarni list jeden vinar.

Vabilo na CXIX. odborovo sejo „Slovenske Matice“ v Ljubljani dne 18. t. m. 1899. leta ob petih popoldne v društveni pisarni. Vpored: 1. Naznanila predsedstva 2. Potrditev zapisnikov o 118. odborovi seji in o XXXV. (izrednem) občnem zboru 3. Poročilo knjižnega odseka o letošnjih knjigah in o knjigah za prihodnje leto. 4. Tajnikovo poročilo. 5. Posameznosti.

— **Umetna odredba.** Naučno ministerstvo je naročilo dež. šolskim nadzornikom, naj z vso natančnostjo pazijo na to, da se šola ne zlorablja v politične, narodne ali kontesijonalne agitacije.

— **V Ameriko** se je odpeljalo meseca novembra samo preko Ljubljane 188 oseb

— **Eksplodizija v Kandji pri Novem Mestu.** Pri gostilničarju Štemburju v Kandji je te dni eksplodiral aparat za razsvetljevanje z acetilnom. Eksplodizija je prouzročila nekaj škode in zato mnogo strahu, kajti bila je tako močira, da so se stresle tudi najoddaljeneše hiše v Novem mestu

— **Grozovit oče.** Šele sedaj se je izvedelo, da ima J. Jabčič v Podgriču pri Št. Vidu 32letno mnogobolno hčer že več let v hlevu zaprto, vsled česar je telesno silno propala.

— **Ravnopravnost na južni železnici.** Iz trgovskih krogov pišejo „Elinosti“: Dne 8. t. m. sem odposlal na kolodvor državne železnice v novi luki, magazin števil. 5, nekaj blaga. Naslov sem napravil v svojem poslovalnem to je, v slovenskem jeziku, kar je umljivo tem bolj, ko je stvar bila namenjena v Kranj! Moj uslužbenec je ukljub burji, mrazu in snegu srečno došel na gori omenjeno mesto, ali čakala je re-veža grdo iznenađenje. Uradnik, ki sprejema take pošiljke, je izjavil namreč, da ne vsprejme blaga, ker da ne ve, kam je namenjeno!!! Torej: „N. N. Kranj — državna železnica via Ljubljana“ za uradnike v Primorju ni umljiv naslov?! Žalostno, da imamo na državnih železnicah takih nevednežev ali zlohotnežev, ki radi šikanirajo, mesto da bi šli strankam na roko.

— **Zdravje sv. Očeta.** Kakor poročajo iz Rima dne 7. t. m., je kardinal Rampolla obvestil diplomatične zastopnike, da je prehlajenje papeža lahke naravi. Zdravnik je le iz previdnosti priporočal bolniku, da nekaj dni ne zapusti sobe.

— **»Slučaj Rothschedl«.** Pod tem zaglavjem je priobčil „Slovenski Narod“ senzacionalen članek, v katerem je povedal, da se je proti sodnemu adjunktju Rothschedlu, ki je imenovan predstojnikom okr. sodišča v Velikoven, vršila svoj čas kazenska obravnava, pri kateri je bil Rothschedl sicer oproščen, a so razlogi dotične sodbe zanj uprav uničevalni. Rothschedl je bil obdolžen hudodelstva proti uravnosti. Značilno je, da so dotični akti izginili brez sledu!

— **Roparski umor.** V Radomerju pri Ljutomerju je ustrelil neznan zločinec 44letno vdovo Marijo Gabre v njenem stanovanju in jo oropal.

— **Požari** V Spodnjih Poljanah je dne 2. t. m. nastal strašen požar. Osmim kmetom so pogorela vsa poslopja. Škode je 25000 gld. Dež vlada je odredila nabiranje milodarov za pogorelece.

— **Nesreče.** V Krki je utonil 80 let stari Jožef Miklavčič. Zabredel je vanjo, ko je šel zjutraj še v temi v cerkev. — Na barju pri Babni gorici so našli 6. t. m. Janeza Noreta iz Male vasi pri Podgori mrtvega. Truplo je bilo na vratu ranjeno, a vendar se iz tega ne da sklepati, da bi se zgodil zločin. — Isti dan so potegnili dijaki iz Krke truplo 32letnega trgovca s prašiči Jožefa Korena s Kala pri Ambrusu. Bil je baje 20 ur v vodi. Pri njem so našli 20 gld. denarja.

— **Grof Lev Tolstoj zbolel.** Znani ruski pisatelj grof Lev Tolstoj, ki biva sedaj v Moskvi, je zbolel na želcu. Bolezen pa ni navarna.

— **»Brez dela«.** Pod tem naslovom prorokuje „Budapesti Hirlap“ strašen gospodarski polom v Budimpešti tekom te zime. Že sedaj je 20.000 delavcev, zlasti zidarjev in obrtnikov stavbinske stroke, brez dela in jela. Niti občina, niti država ne zida sedaj ničesar. Že začete stavbe zasebnikov bodo kmalu dovršene in potem da zraste število ljudi brez zaslužka na 60.000.

— **Atleti.** Konečni izid močevanja za odelek težkih ljudi se je izvršil. Ako bi ne bilo nezgode, bil bi ruski močevalec Hackenschmidt gotovo iznesel prvo premijo in tudi naslov svetovnega prvaka, ali o priliki pripravljanja za nastop si je isti spahnil roko v ramenu ter se vsejedno spustil v močevanje, pa moral je precej opustiti, ker je zdravnik izjavil, da so vsled napenjanja poškodovane tudi mrenice, vsled odstopa Hackenschmidtova je francoski močevalec Laurent ostal zmagovalec. V novem nastopu Kara Ahmeda z belgijskim močevalcem Constant Bucherjem je spet dvakrat ponovljen poskus in je končno Kara Ahmed Costanta zvrnil tako, da je z obema rameni ležal na podu. Ker je še Laurent vrgel Constanta so se podelila darila za bolj težke močevalce in sicer je dobil Laurent prvo darilo, Kara Ahmed drugo darilo, Constant tretje in Hackenschmidt četrto darilo. Zdaj se bosta merila še tri najboljša močevalca težkih močevalcev z tremi najboljšimi iz lahkkih močevalcev. Prvi so nastopili od težkih Constant od lahkkih Lassartesse, po večkratnih naskokih je ta poslednji bil nekaj poškodovan, zato se je umaknil. Drugi sta bili od težkih Kara Ahmet (105 kg.) in Chalzet (80 kg.) od lahkkih. V prvem naskoku se je Chalzet izvrstno branil in vztrajal za 15 minut. Pri drugem naskoku je Chalzet združil vso svojo veljavo in moč, ter se vrgel na Turka, kateri ga je s smehom sprejel, pograbil s svojimi močnimi rokami Francoza in ga položil z obema rameni na pod. Tretji par sta nastopila Gambier (jako izvrsten a le 82 kg. težak močevalec)

in pa Laurent (112 kg.) Ta poslednji je s svojo močjo in težavo vender premagal Gambierja, kateri ni mogel prenašati ogromnega telesa Laurentijevega, ko se je isti z močjo na njega vrgel, ob času natezevanja na tleh.

— **Najnovejši lovski šport v Parizu** je streljanje podgan. Prvi je upeljal lov pariški občinski svet, ki je najel ljudi, da pobijajo, napadajo in streljajo podgane. Radi bližajoče se svetovne razstave želi namreč občinski svet, da se zatarejo podgane, ki so najnevarnejše širiteljice in nositeljice kužnih bolezni. Polagoma pa se je pridružil od občine najetim delavcem tudi dijaštvo, končno pa športno občinstvo. In celo dame streljajo z veliko spretnostjo podgane. Najrajši jih love po noči z bakljami ob Seni. Ubite podgane se prodajo — rokovičarjem, ki delajo iz kožic baje jako mehke rokavice.

— **Vojaka velikana.** V pruskem gardnem polku je rekrut imenom Debelenk, kmetovalčev sin, ki meri 2 m 7 cm. Drugi največji pruski vojak meri 2 m 5 cm.

— **Poslanec morilec.** Laško javnost razburja naslednji slučaj: Pred je bil generalni ravnatelj sicilijske banke notar Bartolo mej vožnjo iz Mesine v Palermo umorjen. Dva zločinca sta ga vrgla skozi okno železniškega voza. Po dolgih preiskavah so dobili dva sprevodnika, ki sta izvršila dejanje po nalogu nekega neznanega gospoda. Sin umorjenčev je sedaj baje dobil dokaza, da je umor njegovega očeta bil delo — laškega poslanca Palizolijo. Isti je bil zdaj zaprt in se je upeljala preiskava proti njemu. V italijanskem parlamentu se je o tem razpravljalo in so odobrili nastop vlade.

— **Sin Crispijev — tat.** Preteklo soboto bi se moral pričeti pred sodiščem v Rimu proces proti Luigu Crispiju, ker je svoji ljubimki grofici Calieri kral juvele. Pri tem delu so mu pomagali njegovi tovariši. Razprava je preložena, ker se ne ve, kje je sedaj ta vzorni sin starega Crispija. Ušel je v Ameriko, kjer je bil uslužben pri nekem bankirju, s katerega ženo je ušel. Ko se jo je naveličal, jo je zapustil in izginil.

— **Svoboda v Srbiji.** Te dni se je pripeljala z Dunaja v Beligrad soproga bivšega srbskega finančnega ministra dr. Vuića. Toda na beligradskem kolodvoru so jo sprejeli — orožniki, ki so ji imenom viade ukazali, naj se vrne nemudoma zopet preko meje Avstrijske. Gospa je prišla v privatnih zadevah v Beligrad, a niti s kolodvora jo niso pustili! Njenega moža so šele nedavno izgnali iz Srbije, ker je pisal nekemu svojemu prijatelju neugodno sodbo o Milanu in sedanji vladi. Pismo so na pošti odprli in prečitali. Nato pa so se Milan in tovariši maščevali še nad gospo.

— **Senzacionalen proces v Italiji.** Kos srednjega veka in tudi kos „Starih Benetk“ se je pojavil pred porotniki v Milanu te dni, dočim v resnici spada pred porotnike v — Palermo; seveda upravičen vzrok takozvane „legittima suspizione“ (utemeljena nezaupljivost) je bila za pravosodje merodajna, da odtegne te „cause celebri“ sicilijskim porotnikom, ki so duševni in materijalni krog „Mafie“, one zloglasne razbojniške zarote, ki je razprostrta čez vso južno in — severno Italijo in katera je podala s predležčim slučajem zopet zanimivo snov kriminalnemu procesu. Gre se za hudodelstvo, ki uprav izvira iz te črne in krvave zarote. Stvar je taka. Dne 1. feb. 1893 že — tako daleč nazaj seže stvar — je vstopil baron Notarabartolo, palermški plemenitaš in plemenitaš v pravem pomenu besede, v vlak na postaji Sciarra, v katerem kraju je imel svoje posestvo, kamor se je popeljal iz Palerma. Ta dan se je vračal iz letovišča v mesto. Vstopil je v kupej I. razreda, a njegova dva sluga sta sedla v III. razred. Ko je došel vlak v Palermo, sta bila sluga in tudi pričakujoča družina Notarbartolova silno iznenadeni, ko le-ta ni izstopil, a je bil njegov kupej ves poln krvi. Železniški sprevozniki seveda niso znali nič o vsem ali pa so

se delali nevedne. Še le čez nekaj ur se je grozna tajnost v toliko pojasnila, da je poročal brzojav v Palermo, da so naši truplo barona Notarbartola mrtvo in razsekano po neštevilnih sunkih z bodalom in ležeče ob reki Currera. Seveda so takoj zaprli nekaj železniških uradnikov, a so jih takoj zopet izpustili, ker se ni mogla izpričati njihova krivda. Ker je bil baron tudi popolnoma oropan, se je sumilo, da se je izvršil na njem krvav roparski napad. Tako je poteklo leto za letom in mej ljudstvom se je zbujal nek sum, ki se je naposled potrdil resničnega: baron Notarbartolo je bil umorjen po sklepu „Mafie“, ker je bilo iste ležeče na njegovi odstranitvi. Dva meseca pred umorom je izvedla namreč vlada, da se godi v siciljski banki nezaslišana korupcija, da je ondi vse narobe in da se izvestni uplivni elementi okoriščajo z javnim denarjem na brezsraven način. Vlada je upeljala veliko preiskavo in v ta namen pooblastila z vodstvom preiskave skrajno strogega in poštenega barona Notarbartola, pred čegar poštenjem se je tresla vsa zaloga bančnih uradnikov in drugih interesovanih ljudij. Notarbartolo je bil že prej enkrat ravnatelj omenjene banke in župan mesta Palermo. Ta nalog vlade je bil jedini vzrok, da je Maffia, katere člani so bili vsi bančni uradniki in so tudi člani vsi nizki in visoki tatovi. Sicilije, sklenila njihovega poštenega nasprotnika odstraniti in je naročila ga umoriti. Še zadnji hip se je ta sum potrdil in je celo dokazano, da so truplo Notarbartola njegovi morilci, mej katere so šteti tudi železniški uradniki, sprevodnik Carollo in zavrtalec Garufi — vrgli ravne na železniškem mostu v Tarbiji iz vlaka, da bi ga odplavila reka v morje. Nek sopotnik, ki je bil priča umoru in ki se je tudi zdaj oglasil za pričo, si tedaj ni upal ziniti besedice, ker mu je Maffia pretila z smrtjo, ako kaj razodene. Umor se najbrži niti ni izvršil tako hitro, ker se je napadeni branil in bi se bil tudi najbrže rešil, da so italijanski vlaki preskrbljeni z signali. Tako se je moglo zgoditi, da v bližnjem kupeju vozeči se žandar ni prav ničesar čul o vsem groznem dogodku. V drugem bližnjem je sedelo celo več popolno oboroženih karabinierjev (morda tudi vsi člani Mafije? op. stavčeva), ki tudi niso ničesar čuli. Kar se tiče aretovanih morilcev (Carollo in Garufi) na katere je takoj letel sum, sta oba znana kot najnevarnejša člana Mafie. Carollo je celo član znane družine hudodelcev na Siciliji. Tudi v Palermo se imenuje njegovo ime. Pravijo, da so možje — najboljših socialnih krogov in v visokih javnih službah. Milanski porotniki bodo pa imeli priliko, da pridobe sicilijanski justici ono veljavo, katera bi ne imela pred domačimi sicilijanskimi porotniki v — Palermu. Tekom obravnave, na katero je povabljenih čez 200 prič, t. j. dne 16 nov. je označil sin umorjenega pomorski častnik Notarbartolo, državnega poslanca za mesto Palermo, Panizzolo je dal Notarbartola umoriti, ker je le-ta vsa tatinstva na sicilijanski banki sporočil v tajnem dopisu na vlado. Poslanec Panizzolo je priznan glavarem roparske družbe Mafie in je bil že prej večkrat zatožen radi umora, več prič je isto izreklo o njem. Govori se, da zapro Panizzolo in več drugih odličnjakov v Palermi. — Neko poročilo pravi, da so prebivalci mesta Palermo, ko je prišel Panizzolo od sodne preiskave, napravili velikanski navdušeni sprejem. Je pač lepo gnezdo ta Palermo, istrske Milje in Piran naj se skrijejo pred njim!

Loterijske srečke

V Brnu dne 13. decembra t. l.: 14, 69, 62, 59, 57.
Na Dunaji dne 9. decembra t. l.: 76, 28, 54, 90, 20.
V Gradci dne 9. decembra t. l.: 24, 77, 80, 58, 33.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 31. oktobra 1899. Pšenica 9 gld. 20 kr., rž 7 gld. 10 kr., ječmen 6 gld. 65 kr., oves 6 gld. 20 kr., ajda 8 gld. 75 kr., proso 9 gld. 50 kr., turšica 6 gld. 60 kr., leča 12 gld. — kr., grah 10 gld. — kr., fižol 5 gld. 50 kr. Vse cene veljajo za 100 kilog.)

J. Blasnikova tiskarna

v Ljubljani na Bregu št. 12

se priporoča sl. občinstvu v izvršitev vsih tiskarskih del, kot: knjige, brošure, okrožnice, naslove na pisma, pisma, kuverte, račune, vizitnice, cenike, jedilne liste, programe za veselice, naznanila (plakate), itd. itd.

Tudi izvršuje edina v Ljubljani litografska dela v eni ali večih barvah.

Vse po najnižji ceni okusno in hitro.

V zalogi ima mnogo knjig za mladino ter razne muzikalije.

Cenik se pošlje zastoj in poštne prosto.

Važno za kmetijstvo!

Doktor Trnkoczy-a redilna in hranilna štupa za prašiče.

Najboljše redilno in dijetetično sredstvo za prašiče. Za notranjo rabo, služi v tvorbo mesa in tolšče. — 1 zametek 25 kr., 5 zamotkov samo 1 gld. (5—7)

Varstvena znamka.

Doktor Trnkoczy-a redilna štupa za

živino

Varstvena znamka.

za notranjo rabo pri kravah in konjih. Rabi se skoraj 50 let z najboljšim uspehom, če živina neče žreti in da se zboljša mleko. — 1 zametek z navodom o uporabi 50 kr., 5 zamotkov samo 2 gld.

Doktor Trnkoczy-a redilna in hranilna štupa za kuretnino.

Najboljše zavarovano, redilno in dijetetično sredstvo za notranjo rabo, pospešuje tvorbo jajc. Za kure, purane, gosi, race itd. — 1 zametek 25 kr., 5 zamotkov samo 1 gld.

Dobiva se

v lekarni Trnkoczy v Ljubljani, Kranjsko.

Varstvena znamka.

Pismena ali pa z dopisnico za 2 kr. pod gorenjim naslovom vpošlana naročila se najlože in najceneje izvršujejo po pošti. V tem slučaju se prosi natančnega naslova sprejemalčevega (ime, kraj, hišna številka, zadnja pošta in dežela).